

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de SRL „T.B. Fruit”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM
„Apă-Canal” Edineț împotriva SRL „T.B. Fruit”, cu privire la încasarea datoriei și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord

*(Dosarul nr. 2rac-100/25
NR. PIGD 2-23064899-01-2rac-02102025)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Edineț, sediul central, jud. I. Dragulean,
Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

8 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de SRL „T.B. Fruit”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 mai 2023, ÎM „Apă-Canal” Edineț a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei SRL „T.B. Fruit”, solicitând încasarea datoriei în sumă de 5.537.807,96 lei, a penalității în sumă de 1.158.757,47 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 50.000 lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că, în temeiul contractului nr. 1/2022 din 1 februarie 2022 privind prestarea serviciilor de recepționare a apelor reziduale, ÎM „Apă-Canal” Edineț, în calitate de furnizor, a prestat SRL „T.B. Fruit”, în calitate de abonat, servicii de evacuare a apelor reziduale pentru perioada 31 august 2022 – 31 martie 2023, în valoare totală de 5.537.807,96 lei.

3. Reclamanta a menționat că serviciile prestate au fost facturate în baza facturilor fiscale AAN-0977682 din 31 august 2022, AAN-0977771 din 30 septembrie 2022, AAN-0977855 din 31 octombrie 2022, AAN-0977929 din 30 noiembrie 2022, AAN-0978007 din 31 decembrie 2022, AAN-0978079 din 30 ianuarie 2023, AAQ-3865552 din 28 februarie 2023 și AAQ-3865579 din 31 martie 2023, remise pârâtei spre achitare.

4. Deși facturile fiscale au fost recepționate lunar de către pârâtă, aceasta nu și-a executat obligația de plată în termenul prevăzut de contract. Astfel, pentru neachitarea în termen a serviciilor prestate, reclamanta a calculat, pentru perioada 5 noiembrie 2022 – 31 martie 2023, penalitate în sumă de 1.158.757,47 lei.

5. Reclamanta a susținut că, la data de 30 aprilie 2023, suma totală datorată de SRL „T.B. Fruit” către ÎM „Apă-Canal” Edineț constituia 6.696.565,43 lei, formată din datoria de bază în sumă de 5.537.807,96 lei și penalitatea contractuală în sumă de 1.158.757,47 lei.

6. În susținerea pretențiilor privind penalitatea, a invocat pct. 3.2.4, pct. 4.2.7, pct. 4.2.8 și pct. 5.6 din contractul nr. 1/2022 din 1 februarie 2022. Potrivit acestor clauze contractuale, consumatorul noncasnic este obligat să achite serviciile prestate lunar, în termen de 10 zile calendaristice de la data primirii facturii fiscale,

iar în cazul neachitării în termen, furnizorul este în drept să calculeze penalitate în mărime de 0,2% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

7. Reclamanta a afirmat că existența obligației de plată, volumul serviciilor prestate și cuantumul datoriei sunt confirmate prin facturile fiscale, calculul volumului apelor reziduale pompate lunar, precum și prin actele remise pârâtei, recepționate sub semnătură.

8. De asemenea, a arătat că a încercat soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, expedind în adresa pârâtei mai multe pretenții. Astfel, prin pretenția nr. 14 din 27 ianuarie 2023, reclamanta a solicitat executarea benevolă a obligațiilor de plată restante și a avertizat pârâta despre posibilitatea adresării în instanța de judecată în vederea recuperării silite a sumelor datorate.

9. Ulterior, la 13 februarie 2023, reclamanta a expediat în adresa pârâtei pretenția nr. 22, prin care a reiterat solicitarea de achitare benevolă a datoriei. La 10 aprilie 2023, reclamanta a expediat o nouă pretenție, cu nr. 75, care a rămas fără răspuns și fără soluționare.

10. În aceste condiții, reclamanta a susținut că pârâta nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate față de ÎM „Apă-Canal” Edineț, refuzând tacit achitarea datoriei și soluționarea litigiului pe cale amiabilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 18 ianuarie 2024 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Apă-Canal” Edineț împotriva SRL „T.B. Fruit” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la SRL „T.B. Fruit” în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Edineț datoria în sumă de 5.537.807,96 lei, penalitatea în mărime de 500.000 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 50.000 lei. În rest, pretențiile ÎM „Apă-Canal” Edineț față de SRL „T.B. Fruit” au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, instanța de fond a menționat că hotărârea, în partea încasării datoriei de bază în sumă de 5.537.807,96 lei, nu urmează a fi pusă în executare, deoarece această sumă a fost achitată benevol de SRL „T.B. Fruit” până la pronunțarea hotărârii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 16 februarie 2024, ÎM „Apă-Canal” Edineț a declarat apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis apelul declarat de ÎM „Apă-Canal” Edineț. S-a modificat hotărârea din 18 ianuarie 2024 a Judecătorei Edineț, sediul central, în partea ce ține de încasarea penalității, prin

majorarea sumei dispuse spre încasare de la 500.000 lei la 633.813,50 lei. S-a încasat de la SRL „T.B. Fruit” în beneficiul ÎM „Apă-Canal” Edineț cheltuielile de judecată suportate în instanța de apel, proporțional pretențiilor admise, în sumă de 16.629,72 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că obiectul examinării în apel vizează exclusiv partea hotărârii primei instanțe referitoare la cuantumul penalității, întrucât apelanta a contestat hotărârea doar în această latură.

15. Instanța de apel a constatat că între ÎM „Apă-Canal” Edineț, în calitate de furnizor, și SRL „T.B. Fruit”, în calitate de consumator noncasnic, a fost încheiat contractul nr. 1/2022 din 1 februarie 2022 privind recepționarea apelor uzate, în temeiul căruia reclamanta a prestat pârâtei servicii de evacuare a apelor reziduale, iar pârâta și-a asumat obligația de a achita facturile pentru serviciile de canalizare în termenele stabilite.

16. Curtea de Apel Nord a reținut că, potrivit materialelor cauzei, serviciile au fost prestate și facturate, iar în legătură cu neachitarea în termen a sumelor datorate, reclamanta a expediat pârâtei pretenții în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, care au rămas fără răspuns și fără soluționare. Totodată, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 2 mai 2023, datoria finală a pârâtei constituia 6.696.565,43 lei.

17. Referitor la penalitate, instanța de apel a reținut că, potrivit pct. 5.6 din contract, în cazul în care consumatorul noncasnic nu achită serviciile prestate în termenul stabilit în factură, acestuia i se calculează penalitate pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 0,2% din suma supusă achitării, cu indicarea separată a sumei calculate în documentele ulterioare de plată.

18. Instanța de apel a constatat că, odată ce prima instanță a reținut neexecutarea în termen de către SRL „T.B. Fruit” a obligației de bază și a dispus încasarea datoriei în sumă de 5.537.807,96 lei, reclamanta este îndreptățită să solicite și încasarea penalității. Totuși, Curtea de Apel Nord a apreciat că penalitatea solicitată integral, în sumă de 1.158.757,47 lei, este exagerată și disproporționat de mare în raport cu perioada de întârziere și cu datoria de bază, care a fost achitată până la pronunțarea hotărârii primei instanțe.

19. În acest sens, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe privind reducerea penalității la suma de 500.000 lei, reținând că, după această reducere, rata penalității ar fi mai mică decât rata legală aplicabilă conform art. 942 Cod civil. Prin urmare, instanța de apel a majorat penalitatea până la suma de 633.813,50 lei, calculată pentru perioada 5 noiembrie 2022 – 31 martie 2023, în temeiul art. 942 alin. (2) Cod civil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

20. La 2 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.188), SRL „T.B. Fruit” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea fără modificări a hotărârii din 18 ianuarie 2024 a Judecătoriei Edineț, sediul central.

21. În motivarea recursului, recurenta a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, arbitrară și bazată pe o apreciere eronată a probatoriului, fiind modificată nelegal hotărârea primei instanțe în partea ce ține de cuantumul penalității.

22. În context a susținut că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 953 din Codul civil și a redus penalitatea la suma de 500.000 lei, având în vedere caracterul disproporționat al penalității pretinse de reclamantă.

23. Recurenta a mai susținut că penalitatea solicitată de ÎM „Apă-Canal” Edineț, în mărime de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere, nu ar fi fost facturată separat și nu ar fi fost adusă la cunoștința consumatorului în modul prevăzut de Regulamentul privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 355/2019. Totodată, a invocat că facturile emise nu indicau termenul de achitare, iar cuantumul penalității nu putea depăși limita prevăzută de Legea nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare.

24. De asemenea, a indicat că penalitatea pretinsă în sumă de 1.158.757,47 lei este disproporționat de mare în raport cu datoria de bază, care a fost achitată integral până la pronunțarea hotărârii primei instanțe. În opinia recurente, majorarea penalității de către instanța de apel la suma de 633.813,50 lei reprezintă o soluție excesivă, contrară scopului clauzei penale și principiului proporționalității.

25. Recurenta a mai făcut trimitere la dificultățile financiare ale societății, la contextul activității sale economice și la faptul că SRL „T.B. Fruit” s-ar afla în perioada de observație în cadrul unei cereri de intentare a procesului de insolabilitate. Totodată, a solicitat respingerea pretenției privind compensarea cheltuielilor de judecată în apel, în sumă de 16.629,72 lei, ca efect al casării deciziei instanței de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

27. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

30. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

31. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul reține că decizia din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord a fost recepționată de recurenta SRL „T.B. Fruit” la 10 octombrie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar. Prin urmare, recursul depus la 2 octombrie 2025 a fost declarat anterior comunicării deciziei integrale și se consideră ca fiind declarat în termenul prevăzut de lege.

33. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.

34. Completul reține că recursul este o cale extraordinară de atac și nu constituie o nouă examinare a fondului cauzei. Prin urmare, în procedura de admisibilitate, instanța de recurs nu rejudecă litigiul, nu substituie aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare și nu verifică din nou toate circumstanțele cauzei, ci stabilește dacă motivele invocate se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

35. Analizând cererea de recurs prin raportare la decizia contestată, Completul constată că recurenta exprimă, în esență, dezacordul cu soluția instanței de apel privind majorarea penalității de la 500.000 lei la 633.813,50 lei, fără a demonstra existența unei probleme de legalitate care ar impune examinarea recursului în fond.

36. Instanța de apel a examinat raportul juridic dintre părți prin prisma contractului nr. 1/2022 din 1 februarie 2022, a prevederilor Codului civil, ale Legii nr. 303/2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, precum și ale Regulamentului aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 355/2019.

37. Curtea de Apel Nord a reținut că ÎM „Apă-Canal” Edineț a prestat SRL „T.B. Fruit” servicii de evacuare a apelor reziduale, iar pârâta și-a asumat obligația de a achita contravaloarea acestora în termenele stabilite. Totodată, instanța de apel a constatat că neexecutarea în termen a obligației de plată justifică dreptul reclamantei de a solicita penalitatea contractuală.

38. Referitor la cuantumul penalității, instanța de apel nu a admis integral suma pretinsă de reclamantă, de 1.158.757,47 lei, apreciind-o ca fiind exagerată și disproporționat de mare în raport cu perioada de întârziere și cu datoria de bază, achitată până la pronunțarea hotărârii primei instanțe.

39. În același timp, instanța de apel a considerat eronată reducerea penalității la suma de 500.000 lei, reținând că, după această reducere, rata penalității devenea mai mică decât rata legală aplicabilă conform art. 942 Cod civil, contrar art. 953 alin. (2) Cod civil. Din acest motiv, instanța de apel a stabilit penalitatea în sumă de 633.813,50 lei.

40. Completul constată că raționamentul instanței de apel este motivat, coerent și întemeiat pe normele legale aplicabile. Recurenta nu indică o eroare de drept determinantă și nu demonstrează că instanța de apel ar fi aplicat greșit legea, ar fi ignorat o normă incidentă ori că decizia contestată ar fi arbitrară sau bazată în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

41. Argumentele recurente privind disproporționalitatea penalității, modul de facturare, dificultățile financiare ale societății și achitarea datoriei de bază țin de

aprecierea circumstanțelor cauzei și au fost examinate de instanța de apel în limitele apelului declarat. Simplul dezacord al recurenteii cu suma stabilită spre încasare nu constituie temei de admisibilitate a recursului.

42. În aceste condiții, Completul constată că recursul declarat de SRL „T.B. Fruit” nu ridică o problemă de legalitate care să necesite examinarea sa în fond, iar motivele invocate nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

43. Prin urmare, recursul declarat de SRL „T.B. Fruit” este vădit neîntemeiat.

44. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de SRL „T.B. Fruit” împotriva deciziei din 17 iunie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu